

μος τῆς Γερμανίας μουσικὸς ἐγεννήθη ἐν Λειψία τῇ 22ᾳ Μαΐου 1813. Παιδίον ἀκόμη ἐννέα ἐτῶν ἀπώλεσε τὸν πατέρα του, ἡ δὲ μήτηρ του τὸν ἀπέστειλε τότε εἰς σχολὴν τινα ἐν Δρέσδῃ, ὅπου ἔκαμνε μεγάλας προόδους, ἰδίως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἠγάπα. Καὶ ἀληθῶς βραδύτερον. ὅτε ἀφιερῶθη εἰς τὴν σύνθεσιν μεγάλων μουσικῶν δραμμάτων, ἡ ἐπιθυμία του ἦτο νὰ καταστήσῃ τὴν δραματικὴν τέχνην μέσον τῆς εὐγενοῦς ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν νεωτέραν κοινωνίαν, καθὼς τὸ θέατρον ἐν Ἀθήναις ὑπῆρξε τοιοῦτον διὰ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα.

Ὁ Βάγνερ τὸ 1828 ἐπιστρέψας εἰς Λειψίαν εἰσῆλθε μετὰ δύο ἔτη εἰς τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον, ἀκριβῶς δὲ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον φοιτήσεώς του ἡ πρώτη σπουδαία μουσικὴ αὐτοῦ σύνθεσις ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Τὸ δὲ 1842 τὸ δεύτερον του ἔργον Ριένζι ἐπιγραφόμενον παριστάνετο εἰς τὸ θέατρον τῆς αὐλῆς ἐν Δρέσδῃ, τοῦτο δὲ μετὰ τοῦ ἄλλου ἐκείνου ἔργου του, τοῦ φέροντος τὸν τίτλον Ζαρχάουζερ καὶ διδαχθέντος τὸ 1845 ἐξησφάλισαν τὴν μέλουσαν δόξαν του.

Τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα ὅλως διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ἐπέσυραν τὴν προσοχὴν τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου, ὅστις διαφόρους γνώμας περὶ αὐτῶν εἶχε σχηματίσει. Τὸ 1849 ἠναγκάσθη νὰ ἀφήσῃ τὴν Δρέσδην διὰ

τὸν λόγον ὅτι εἶχε λάβει μέρος εἰς τινὰς πολιτικὰς ταραχάς, ἐπὶ πολλὰ δὲ ἔτη ἔζη μακρὰν αὐτῆς, ὅτε ἐπὶ τέλους ἡ περιγίψισσα Μετερλίχ κατώρθωσε νὰ ἀνακληθῇ ἐκ τῆς ἐξορίας του καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Τὸν χρόνον τῆς ἐξορίας του διήλθεν εἰς Παρισίους καὶ Λονδίνον ὅπου κατεγίνετο διαρκῶς εἰς τὴν παραγωγὴν μεγάλων ἔργων μουσικῶν τε καὶ φιλολογικῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται τὸ περίφημον Νιβελοῦγεν εἰς μέρη τέσσαρα. Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος ὁ δεύτερος ἠόχαραστήθη μεγάλως ἀπὸ τὰ ἔργα του ταῦτα καὶ προσκαλέσας αὐτὸν εἰς τὸ Μόναχον παρέσχεν εἰς αὐτὸν πᾶσαν βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν.

Ὁ Βάγνερ ἐπὶ τέλους κατώρθωσε νὰ ἀνεγείρῃ μεγαλοπρεπὲς θέατρον ἐν Βαϊρῶν τῆς Βαυαρίας διὰ νὰ παριστάνῃ ἐκεῖ τὰ ἴδια αὐτοῦ ἔργα. Εἰς τὴν πόλιν δὲ ταύτην παρέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου του, ὅστις συνέβη τῇ 13ῃ Φεβρουαρίου 1883. Τὸ σῶμά του ἐτέθη ἐν τάφῳ, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐκτίσεν ἐντὸς τοῦ κήπου του.

Ἐκεῖ ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος τὰς νύκτας περιεπάτει μόνος ὅπως ἀποδώσῃ τὸν τελευταῖον φόρον τοῦ θαυμασμοῦ του πρὸς τὸν μέγαν διδάσκαλον, τοῦ ὁποῖου τόσον γενναῖος καὶ στενὸς ὑπῆρξε φίλος. — Τοσοῦτον ἡ φήμη τοῦ Βάγνερ ἠύξησε σὺν τῷ χρόνῳ, ὥστε σήμερον θεωρεῖται ὑπὸ πλείστων ὡς ὁ μέγιστος μουσικὸς συνθέτης, τὸν ὁποῖον εἶδε ποτε ὁ κόσμος.

Νέον εἶδος χειραμάξης.